

יו"ר הוועדה המייעצת למינוי בכירים, כב' השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג

חברי הוועדה המייעצת למינוי בכירים

הנדון: מינוי משה (צ'יקו) אדרי לתפקיד מפכ"ל המשטרה

מכובדיו,

אנו, מנפגעי פיגוע השנאה במצעד הגאווה בשנת 2015, פונים אליכם בבקשה להשמיע את קולנו וטענותינו בטרם תתקבלנה החלטות בדבר מינויו של מר אדרי למפכ"ל המשטרה במסגרת הוועדה.

טענותינו כנגד מינויו של מר אדרי אינן נובעות מאינטרס אישי שלנו, אלא מונעות מאינטרס של כלל הציבור בישראל, של משטרת ישראל ושל המדינה כולה. אנו עומדים ומזכירים זאת כי הדבר בליבנו כניצולים אשר חווים את אותו פשע יום-יום, שעה-שעה, אך אין אנו עושים זאת מתוך תחושת נקם או חיפוש אשמים.

אנו סבורים כי לא יתכן שקצין **שכישלונו הפיקודי** היה חמור וצורם כל כך, והביא באופן ישיר להירצחה של שירה בנקי ז"ל בת ה-15, יקבל לידינו את הפיקוד על משטרת ישראל כולה.

אחריותו האישית והישירה של ניצב אדרי למחדל המשטרתי עולה פעם אחר פעם מתוך תוצרי ועדת הבדיקה שמונתה לאחר האירוע על ידי מ"מ המפכ"ל. אדרי בהחלטה תמוהה קבע כי הפיקוד על המצעד יהיה בידי מפקדי המרחבים הכפופים אליו, וזאת בניגוד לשנים קודמות בהן המצעד בירושלים, אשר ידוע לכל בתור אירוע בעל פוטנציאל חיכוך גבוה, נוהל תחת פיקודו של מפקד המחוז. לפי תוצרי ועדת הבדיקה אדרי לא שעה להתנגדותם של מפקדי המרחבים, והסיר את אחריותו כמפקד האירוע, תוך **זלזול באופי האירוע ובגודלו**, כפי שמסרו מספר קצינים בעדותם לוועדה.

כפי שעולה מחומרי הוועדה, **היחידות והשוטרים שאמורים לטפל באיומים חריגים כמו שליטל אינם נמצאים בפיקודם של מפקדי המרחבים, אלא בפיקודו של מפקד המחוז**. על אף שהעביר את הפיקוד על האירוע למפקדי המרחבים, אדרי לא הנחה את היחידות הרלוונטיות לעבוד מול מפקדי המרחבים, וכך לא היה כל מעקב או טיפול באיומים חריגים דוגמת שליטל. זאת, **על אף ששמו של שליטל הועלה במפורש בפני אדרי**, תוך ציון שזה השתחרר מהכלא מספר שבועות בלבד קודם לכן, אחרי שריצה את עונשו על דקירת משתתפים באותו המצעד בדיוק 10 שנים קודם לכן. במסגרת ועדת הבדיקה נשאל אדרי האם הייתה התייחסות כלשהי ללקחי הדקירה באותו מצעד ב-2005, ועל כך השיב אדרי **"לא הלכו לי 10 שנים אחורה"**.

מתוצרי ועדת הבדיקה עולה כי החלטותיו של אדרי והאופן בו הוא הנחה וחילק את האחריות בין הגורמים השונים שתחת פיקודו הובילו לבלבול מוחלט, אף גורם לא ידע מה מוטל עליו ולא הבין מהי אחריותו, וכל אחד היה משוכנע שאחר אמור לטפל במשימות. אדרי, שהסיר מעצמו את האחריות לפיקוד על האירוע, לא דרש מפקודיו לדווח לו על ביצוע המשימות וכך אלה פשוט לא בוצעו. כך ציין אדרי אף בעדותו בפני הוועדה: **"שאלה אחת הייתה צריכה להיות – ישי שליטל, מטופל או לא"**.

אותה שאלה שאדרי חייב היה לשאול, אך לא שאל, מגלמת בתוכה בדיוק את המצופה ממפקד ברמה הגבוהה ביותר בארגון – ואת חוסר עמידתו של אדרי בציפיות אלה ממש.

גם לאחר האירוע לא שימש אדרי דוגמא למפקד במעמדו, לא לקח אחריות על האירוע, הטיל אותה על פקודיו, וניסה להקטין את חלקו במחדל. בדיעבד, מתברר גם כי לאחר שעיין בחומרי הוועדה, שב אדרי ותיקן את עדותו בפניה.

לאור כל האמור לעיל, אנו פונים אליכם ומבקשים בכל לשון של בקשה שהוועדה תתן את דעתה לא רק על אותה שורה תחתונה של "הערה פיקודית" שנרשמה לחובתו של ניצב אדרי, אלא גם על תוכנם של הדברים, העדויות שהובאו בפני ועדת הבדיקה ותוצריה.

אנו סבורים כי במסגרת המנדט שניתן לוועדה ראוי ונכון להתייחס בכובד ראש לאחריותו של ניצב אדרי למחדל חסר תקדים בחומרתו, וטראגי בתוצאתו. על כך הטעים בית המשפט העליון:

"עיקר תפקידה של הוועדה המייעצת הוא, איפוא, לבדוק את המינוי המוצע מבחינת טוהר המידות **במובנו הרחב של מושג זה**, הן מבחינת האדם המוצע לתפקיד, הן מבחינת הגורם הממנה, והן **מכל היבט אפשרי אחר שעשויה להיות לו נגיעה לשאלת טוהר המידות הכרוך במינוי**. פרשנות רחבה זו של סמכות הוועדה המייעצת נובעת מנוסחה של החלטת הממשלה ומהתכלית והמטרות שלשמן הוקמה הוועדה. פרשנות זו מתיישבת עם התפיסה המדגישה את **חשיבותה של הביקורת המינהלית כאמצעי רב חשיבות לבחינה מעמיקה ויסודית של הסוגיה העומדת לדין** ... ביקורת מנהלית כאמור עשויה להיות אף רחבה יותר מן הביקורת השיפוטית, המתמקדת, על-פי טיבה, בבחינה – האם נפל בהחלטה פגם משפטי."¹

אותו טוהר מידות במובנו הרחב, אינו יכול שלא לכלול עקרונות יסודיים כל כך בתרבות ארגונית ובשירות ציבורי, של נשיאה באחריות, של אמון הציבור במערכת ושל המסר הברור לכל אזרח ולכל שוטר במדינת ישראל שלמעשים, וגם למחדלים, יש השלכות.

ובנימה אישית, נבקשכם באופן אישי להתייחס לפנייתנו ולהביא אותה בחשבון, בכל החלטה שתבחר הוועדה לקבל. נודה לכם מאוד באם תוכלו לאפשר לנו להתייצב בפני הוועדה ולומר דברים קצרים. אך אם לא יתאפשר הדבר, נודה לכם מאוד באם תוכלו להתייחס לפנייתנו, ואף אם החלטתכם תהיה שלא לטעמנו, יקל עלינו לקבל אותה אם נדע שבתוך מארג השיקולים שנלקחו בחשבון בהחלטתכם הוקדשו גם רגע ומחשבה לנו הפצועים מאותו פיגוע, ולשירה בנקי, זכרה לברכה.

בברכה,

ירדן נוי

יעל בלקין

נעם איל

שגיב סטקולשצ'יק

נגה כהן

כפיר גיל

מנפגעי פיגוע השנאה במצעד הגאווה.

¹ בג"ץ 1570/07 עמותת "אומץ" - אזרחים למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטי נ' השר לבטחון פנים (25.2.2007).

עותק:

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו
השר לביטחון הפנים, מר גלעד ארדן